

РЕШЕНИЕ

№ 7474

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8543** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи – отдел "Пътна полиция" срещу решение № 156435/22.7.2020 г., постановено по НАХД № 332/2020 г. на СРС, Наказателно отделение, 121 с-в, с което е отменен електронен фиш серия К № 1714811, издаден от СДВР, с който е наложена глоба от 400 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП.

Касаторът моли да се отмени решението на СРС. Жалбоподателят С. С. С. не е имал интерес да оспори този фиш, тъй като същият е бил анулиран на 8.1.2020 г. поради подадена от него декларация от 2.1.2020 г. с оглед чл. 189, ал. 5 ЗДвП. Издаден е нов фиш, на друго лице. Въззивният съд не е извършил проверка дали тази декларация е постъпвала в СДВР, като е бил длъжен да следи служебно за наличието на правен интерес. След анулирането на фиша не съществува акт, който да бъде отменен. Ето защо счита, че решението следва да бъде обезсилено.

Ответникът С. С. С. осторва жалбата. Твърди, че е неоснователно твърдението, че липсва правен интерес. Жалбата е подадена на 2.1.2020 г. и изпратена на 6.1.2020 г., като към момента на изготвянето ел.фиш не е бил анулиран, като не е могъл да знае, че ще бъде анулиран. Той е бил уведомен до момента на получаване на препис от

касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна. Моли решението на СРС да се потвърди.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд.

Производството пред СРС е образувано въз основа на жалба от С. С. С., с която се оспорва електронен фиш серия К № 1714811, издаден от СДВР, с който му е наложена глоба от 400 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП

Приложен е договор за правна защита и съдействие от 2.1.2020 г. и пълномощно от същата дата в полза на адв. С. Паров.

С разпореждане от 14.5.2020 г. СРС е оставил жалбата без движение като е задължил СДВР да коплектова цялата преписка.

С писмо от 4.6.2020 г., постъпило на 8.6.2020 г., е представена преписката – оспореният електронен фиш, издаден на С. С. С., други документи и данни за собствеността на автомобила. Приложена е и декларация от 2.1.2020 г., с която е декларирал, че не е управлявал собствения му автомобил на процесната дата, на която е издаден този фиш.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е отменил този фиш.

Съдът, като взе предвид изложеното, намира, че обжалваното решение следва да бъде обезсилено. Изложените от касатора твърдения за недопустимост на решението поради липса на правен интерес са доказани. Видно от електронен фиш серия К 3297894 оспореният в това производство ел. фиш е анулиран и е издаден друг – на действително управлявалия лекия автомобил.

Същевременно обаче следва да се посочи, че е неоснователно твърдението, че съдът не е изпълнил задължението да събере необходимите доказателства. Видно от установеното по-горе, съдът изрично е указал на касатора да представи преписката в цялост, като от страна на СДВР са представени документи, но не и новият фиш, с който е анулиран предходният. Ето защо не може да се приеме, че при постановяване на съдебното решение са допуснати процесуални нарушения. Правилни са изводите на СРС, направени въз основа на установената от него фактическа обстановка, че ел.фиш следва да бъде отменен предвид цитираната по-горе декларация от ответника по жалбата, въз основа на която следва да се направи извод, че липсва авторство на установеното деяние.

Но, предвид представеното едва в касационното производство ново доказателство следва да се направи извод, че касаторът не е представил всички доказателства,

въпреки изричните указания на съда в тази насока.

Въз основа на тези мотиви касационната инстанция счита, че решението на СРС следва да бъде обезсилено, а производството по делото – прекратено.

По разноските. Доколкото се установява, че ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на касационното дело, а образуването му е в причинна връзка с поведението на касатора – непредставяне на ел.фиш за анулиране на предходния ел.фиш, то касаторът следва да понесе направените разноски и на тази инстанция, които се установява, че са в размер на 300 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 4 от Административно-процесуалния кодекс, съдът

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА решение № 156435/22.7.2020 г., постановено по НАХД № 332/2020 г. на СРС, Наказателно отделение, 121 с-в, В ЧАСТТА, С КОЯТО е отменен електронен фиш серия К № 1714811, издаден от СДВР, с който е наложена глоба от 400 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП и ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по делото в тази част.

ОСТАВЯ в сила решението на СРС в останалата част.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – отдел "Пътна полиция" ДА ЗАПЛАТИ НА С. С. С., [ЕГН] сумата от 300 лв. разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.